

T. Alkotmánybíróság

Hiv.sz: **IV/1091-1/2019 1 0 9 1 - 2 / 2019**

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: **Abtv.**) **27. §.** alapján az alábbi ismételt előterjeszttem az alábbi

alkotmányjogi panaszt

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	
2019 AUG 09.	
Érkezett: 2019 AUG 09.	
27. §. alapján az alábbi	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	

Jogi képviselő:

Dr. Váczi Judit Ügyvédi Iroda (1041 Budapest, Görgey Artúr u. 46. adóig. sz: 24428510-1-41)
ügyintéző ügyvéd: Dr. Váczi Judit, **KASZ: 36070824**, ügyvédi igazolvány: **Ü-108126**, e-mail cím:
ui.169@upcmail.hu; jogasz@ujpestszi.hu

A felperes, mint közjogi jogalanyt ért Alaptörvényben biztosított jogainak megsértése miatt, a hivatkozott bírósági ítéletek megsemmisítése érdekében **az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d)** pontja alapján az Alkotmánybíróságot jogosítja fel sérelmeinek orvoslására, tehát a T. Alkotmánybíróságnak van **hatásköre** a panaszlott ügyek alkotmányossági szempontú vizsgálatára.

„**Abtv. 27. §** Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

A bevezető részből kideríthetően, felperest, mint közjogi jogalanyt érte **egyedi ügyben** a hivatkozott bírósági ítéletek általi, Alaptörvényben biztosított alanti **alapjogainak** súlyos sérelme:

1.) Az Alaptörvény **XIII. cikk (1)** bekezdés alapján:

Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.” ...

(2) bekezdés Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

Felperest a bíróság, mint jogszolgáltató hatalmi ág egész egyszerűen **megfosztotta a tulajdonától!**

2.) Az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdés alapján:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

W

3.) Az Alaptörvény *XXVIII. cikk* (7) bekezdés alapján:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy **jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.**

Panaszomban alant részletesen kifejtem, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában milyen elvárások teljesítése esetén tekinthető tisztességesnek, függetlennek és pártatlannak a bíróság eljárása, amelynek egyik részeleme a „fegyverek egyenlőségének” elve, a „törvényes bíró”, a jogorvoslathoz való jog ... miként alakult az érintett eljárásokban.

Az Abtv. 52. §. (1)-(4) bekezdési szerinti **határozott kérelem az Alkotmánybíróság felé:**

Kérem a tisztelt Alkotm

IV. és XV. kerületi Bíróság **6. P. IV. 20.733/2018/13. számú** 2018. szeptember 28-án kelt elsőfokú, valamint a **Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 56. Pf. 639.692/2018/6. sz.,** 2019. április 9-én jogerős ítéletének alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat **semmisítse meg.**

A fenti bírói döntések alaptörvény-ellenessége azért állhatott elő, mert az alant megjelölt ügyiratszámú kúriai és elsőfokú bírósági ítéletek ügyfelem alaptörvényben biztosított jogait eleve súlyosan sértették.

- Kúria, mint felülbírálati bíróság Pfv. I. 22291/2016/7. számú ítéletéhez, amely a
- Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 43. Pf. 637.187/2015/12. sz. jogerős ítéletét hatályon kívül helyezve,
- a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság 6. P. IV. 21969/2013/58. számú elsőfokú ítéletet tartva fenn hatályában,

Ezért kérem, hogy a T. Bíróság a **Kúria, mint felülbírálati bíróság Pfv. I. 22291/2016/7. számú ítéletével** kapcsolatban állapítsa meg annak alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően, **semmisítse meg.**

A T. Főtitkár úr álláspontja szerint a **Kúria,** mint felülbírálati bíróság I. Pfv. 22.291/2016/7. sz. 2017. szeptember 13-án kelt, valamint ennek folytán hatályba lépett Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság 6. P. IV. 21.969/2013/68. sz. elsőfokú ítéleteinek alkotmányossági vizsgálatát nem folytathatja le, mert a nyitva álló határidő lejárt.

Mint a korábbi beadványomban felhívtam a T. Alkotmánybíróság figyelmét, ezt a Kúriai határozatot a jogi képviselő számára – a Pp-ben foglalt „kézbesítés” fogalomkörébe illően, **soha senki meg nem küldte, így az közöltnek sem tekinthető!**

A peres eljárás ugyanis **papír alapon** zajlott mindvégig; azt csupán a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság eljáró bírója, [REDACTED], ki tudja milyen okból (!), NEM postai úton küldte meg a Kúria hivatkozott döntését, hanem **ELEKTRONIKUSAN!!!!**

Hogy [REDACTED] véd arról „tudomást szerzett”, csak amiatt történt, hogy adminisztrátor munkatársa „átvette azt” elektronikusan, mert nem volt arról tudomása, hogy ez az eljárás még „papír alapon” zajlott.

Ha a bíróságokra is – esetleg – kötelezőek az eljárásjogi szabályok, akkor [REDACTED] bírónő a kúria döntését mindez ideig – holott több alkalommal *erre fel lett hívva a figyelme – nem közölte Dr. [REDACTED] ügyvéddel. (2019. augusztus 5. napja van!)*

Természetesen nem „véletlenül” küldte meg postai út helyett, elektronikusan [REDACTED] bíró a Kúria ítéletét; egyébként is legalább 3 alkalommal jelzés történt, hogy a Kúria ítéletének kézbesítése nem történt meg, de a bírónő „alkotmányosan” nem foglalkozik [REDACTED] [REDACTED] ügyvéd kérelmeivel; 2019. augusztus 5. napjáig nem volt hajlandó papír alapon, postai úton azt megküldeni.

A rPp. 219. (1) bekezdés a.) pontja szerint az ítéletet kézbesítés útján kell a felekkel közölni, amely a 99. §. (1) bekezdése szerint, postai úton kell(ene), hogy megtörténjék.

Mint jeleztem: az első, - másodfokú eljárás, lévén, hogy az ügy **2013. évben** indult mindkét fél részéről papír alapon zajlott, **kizárólag az alperesi képviselő „tért át”** a felülvizsgálati eljárásban az elektronikus útra.

A Kúria szabályszerűen, **papír alapon küldte ki** a tárgyalásra szóló idézéssel együtt a felülvizsgálati kérelmet, felperes akkori jogi képviselője, [REDACTED] ügyvéd papír alapon és postai úton nyújtotta be az ellenkérelmét.

Mivel alperes a felülvizsgálati eljárásban áttért az elektronikus útra, **ettől felperesi jogi képviselőnek még postai úton kellett volna kézbesíteni a Kúria ítéletét.** (Lásd: 2015. évi LXXI. törvény 2015. július 1. napjától hatályos, amely szerint a járásbíróság előtt eljárásban is „választható” az e-kapcsolattartás, míg kötelező jellegű a 2016. január 1. napján indult eljárások esetében.)

Felperesi jogi képviselő a hivatkozott ügyben soha, sehol, semmilyen kérelmet nem terjesztett elő arra nézve, hogy áttérni kívánna az elektronikus kapcsolattartásra.

Ismétlem: a Kúria – legalább – ezt tiszteletben tartotta, de az elsőfokú bíróság annak ellenére **nem hajlandó papír alapon, postai úton kiküldeni a Kúria ítéletét, hogy erre figyelmét a jogi képviselő többször felhívta.**

A T. Alkotmánybíróságnak nem lehet az az álláspontja, hogy a bíróságokra nem, kizárólag az ügyfelekre vonatkoznak az eljárásjogi törvények, határidők!

Ez nem egyszerű adminisztratív bírói hiba, postai hanyagság, trehánytság ... az első fokon eljáró bírónő, [REDACTED] már olyan szinten „jogon kívül helyezte önmagát”, hogy több kérelem ellenére sem hajlandó az ítéletet kipostázni.

Miféle „többlet-hatalmat” él meg a bírónő ... vagy éppen nyugdíjba vonulására készül és ez az ügy annyira „védett”, hogy rá már törvény sem vonatkozik az eljáró bírókra?

—

Az Abtv. 43. §. (4) bekezdése **elvi lehetőséget teremthet** az Alkotmánybíróság és nem a Főtitkári Hivatal számára arra, hogy a jogerős bírósági ítélet alapján szerzett tulajdontól „jogalap nélküli gazdagodás” jogcímén megfosztott, felperest kisémmiző ítélet alkotmányossági felülvizsgálatával együtt arra a kúriai döntésre is rápillanthasson, amelyik **a jogerős ítélet szerinti tulajdonszerzést utóbb** „jogalap nélküli gazdagodás” -nak minősítette és ezáltal ügyfelemet „jogon kívül” helyezte.

Ha az Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvény betartása feletti őrködés.

A.

Pertörténet és tényállás rövid ismertetése:

[REDACTED]

M

Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság előtt 6. P. IV. 219696/2013. szám alatt lajstromozott perében megtámadta néhai húga, [REDACTED] n végrendeletét, amely szerint minden ingó, - és ingatlanvagyonra örökösévé, a szomszédját/eltartóját, az alperest nevezte meg.

A végrendelet megtételét követő kb. 4 hónap elteltével, néhai [REDACTED] egyik szomszédja bejelentést tett a BFKH Gyámügyi Hivatala jogelődjénél, hogy az idős hölgyet a szomszédja, alperes kihasználja, a néni évek óta meglehetősen szétesett mentálisan, különösen, furcsán viselkedik.

A Gyámhivatal a néni már tartási szerződéssel lekötött ingatlana [REDACTED] [REDACTED] (középen tartási szerződést kötöttek az idős hölgygel) és valahogy „összeszedett” több, mint 4 millió Ft készpénzvagyonra tekintetében zárgondnokot jelölt ki [REDACTED] [REDACTED] kkor még - **ügyvéd személyében**, aki ugyan néhai Pesádi Józsefnét ténylegesen nem ismerte, annál inkább jól ismerte [REDACTED] **MSZP nevű pártban való egyező nézeteik miatt.**

A Gyámhivatal keresetet terjesztett elő a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság előtt néhai Pesádi Józsefné gondnokság alá helyezése iránt, amely megtörtént **2011. év áprilisában.**

Az elsőfokú bíróság az ügyben igazságügyi elmeorvos-szakértőt rendelt ki, aki szakvéleményében rögzítette: a **vasculáris demenciában** szenvedő néhai [REDACTED] en nagy valószínűséggel nem volt képes közrehatás nélkül egyedül megfogalmazni a végrendeletet, mert belátási képessége a végrendelet tételekor teljes mértékben hiányzott. A végrendelet egyértelműen egy jogi végzettséggel rendelkező „valaki” diktálása nyomán keletkezett!

Az első fokú bíróság a kirendelt igazságügyi elmeorvos szakértő szakvéleményét – az egyébként már gondnokolt örökhagyó esetében - „ellentmondásossága” folytán nem fogadta el, de a 6. P. tanács – tehát ugyancsak ez a bíró által lefolytatott – gondnokság alá helyezési eljárásában keletkezett közokiratokat, igazságügyi elmeorvos-szakértői véleményt, az akkor még élő [REDACTED] [REDACTED] személyes előadását (annak teljes dezorientáltságát bizonyító) személyes előadását, a felperes tanúinak vallomását a bizonyítási eljárásból „kifelejtve”, **kizárólag** az alperes tanúinak vallomására alapítottan, a felperes kereseti kérelmét elutasította.

Az elsőfokú bíróság a felperes bizonyítási anyagát az ítélete **indokolásában nem értékelte**, azokat nem vetette egybe más bizonyítékokkal, csupán az utolsó oldalon 2-3 mondatban felsorolta, hogy azok is ott lapulnak az iratok között.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, amely eljárás során a Fővárosi Törvényszék 43. Pf. 637187/2015. szám alatt a **bizonyítást kiegészítette**, a kirendelt igazságügyi elmeorvos-szakértőt a tárgyaláson személyesen meghallgatta és az így kiegészített bizonyítás alapján, a felperesi keresetnek helyt adott a **43. Pf. 637187/2015/12. számú, 2016. augusztus 7-én jogerős ítéletével.**

A fenti jogerős ítéletre alapítottan, **2017. május hó végén** tudta átvenni jogi képviselő az örökhagyó, néhai Pesádi Józsefné KAMB-10368760 sz. gyámi betétkönyvet, mert mind a Budapest IV. kerületi Önkormányzat Hagyatéki Leltárcsoportja, mind a BFKH IV. kerületi Hivatala Gyámügyi Főosztálya nem volt hajlandó azt kiadni, csak a BFKH IV. kerületi Hivatala vezetőjének – informális – nyomására.

Az ítélet jogerőre emelkedését követően derült ki, hogy még az örökhagyó életében, az ő gondnokság alá helyezési eljárása alatt 2011. április hónapban kirendelt ideiglenes, majd végleges gondnok: Dr. [REDACTED] (mint végrendeleti tanú is!) nem számolt az elhunyt gondnokolt takarékbetétjével, pénzével, így az nem került a Hatóságnál letétbe, **2017. május végéig** magánál őrizte azt. („Sajátjaként

élte meg a hírhedt ügyvéd úr ... az biztos!)

A Fővárosi Törvényszék fenti számú ítéletével szemben az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriánál **2016. október 27-én**, a lejárat határidő utolsó napján, amelyről felperes a **Pfv. I. 22.291/2016. szám alatt, 2017. augusztus 2-án** az idézéssel együtt kiküldött kérelemből szerzett tudomást.

Alperes a **Kúriától a végrehajtás felfüggesztését nem**, azonban tárgyalás tartását kérte.

2017. július 18-án felperes a **komáromi OTP Bankfiókban** – kamatokkal együtt - 5.196.280, - Ft-ot – a kb. 1 éves „betétkönyv” utáni hajsza sikeres lezárulása után – felvett. Életkorára tekintettel – egy hűtőszekrény árán kívül – a pénzt **nem tartotta meg, azt unokái között egyenlő arányban elosztotta, akik azt devizahiteleikbe betörlesztették.**

Amikor az igazságügyi elmeorvos-szakvéleményből, a felperesi tanúk vallomásaiból, a Budapesten élő rokonok elmondásából körvonalazódott, hogy néhai ██████████ özjegyző előtt **2008. június 3-án** kötött tartási szerződés körül sem rendelkezett belátási képességgel, mi több .. az alperes és házastársa, képtelenek lettek volna őt a szó jogi és hétköznapi értelmében eltartani, jogi képviselő a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság előtt **6. P. IV. 20.164/2015. szám** alatt a tartási szerződés érvénytelenségét több jogcímen keresettel megtámadta. (A tartási szerződés megkötése után nemsokkal az „eltartó házaspár” 14 Millió Ft hitelt vett fel, amelynek havi törlesztő részlete 100 ezer Ft és mivel az alperes az elmúlt 25 évben soha nem dolgozott, a család 1 főre jutó jövedelme alig érte el a 20 ezer Ft-ot. A tartási szerződés szerint pedig havi 140 ezer Ft értékben nyújtottak az örökhagyó számára tartást. (A tények: vélhetőleg az örökhagyó nyugdíját fordították a hitel-törlesztésükre és a helyzet éppen fordított volt; a néni nyugdíja nélkülözhetetlen volt a család számára.)

Az elsőfokú bíróság a tárgyalást a végrendelet érvénytelensége iránti peres eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette, majd **6. P. IV. 21.399/2017.**, illetve **6. P. IV. 20.733/2018.** számon lajstromozta azt.

A Kúria 2017. szeptember 13-án tárgyalást tartott (?) az alperesnek a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelme és tárgyalás megtartási iránti kérelme alapján és a **Pfv. I. 22291/2016/7. sz. ítéletével** a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság **43. Pf. 637187/2015/12. számú, 2016. augusztus 7-én jogerős ítéletét** hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság **6. P. IV. 21969/2013/58.** számú, 2016. augusztus napján kelt elsőfokú ítéletet tartotta fenn hatályában.

Alperes a Kúria fenti számú és példátlan „jogerős” ítéletére alapítottan ██████████ özjegyző irodájától kérte az ██████████ vára kiadott és jogerős hagyatékátadó végzés hatályon kívül helyezését, majd a hagyaték ██████████ „végrendeleti örökös” javára történő átadását, amely 11021/Ü/1048/2017/17. sz. 2018. február 20-án jogerős végzés alapján megtörtént.

Tekintve, hogy a végrendelet érvénytelensége iránti peres eljárás „legjogerősebben” lezárult, a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság előtt a 6. P. IV. 20733/2018. sz. alatti, végrendelet érvénytelenségének megállapítása iránti peres eljárásba ██████████ I. rendű alperes viszontkeresetének helyt adott bíróság és felperest kötelezte **5.196.280,- Ft**, annak 2017. július 19. napjától kamataival együtt visszatérítésére „**jogalap nélküli gazdagodás**” jogcímen, egyúttal a felperes keresetét érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A nagyon idős, havi 412 Euro nyugdíjjal és özvegyi nyugdíjjal rendelkező felperesnek csupán illetékfeljegyzési jogot engedélyezett a bíróság, így az elsőfokú eljárásban mindösszesen **911.000, - Ft illeték** megfizetésére kötelezte őt. (Különös méltánylásra adó okot – pld. rendkívül magas gyógyszerköltségek – nem látott a bíróság a költségmentes eljárás engedélyezésére.)

Felperes fellebbezést terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék előtt, ahol kérte az általa benyújtott és a **56. Pf. 639.692/2018.** számon lajstromozott ügyben, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott kúriai és elsőfokú ítélet ellen benyújtott **perújítási eljárás jogerős** befejezéséig a fellebbezés elbírálása iránti eljárást függeszse fel a Fővárosi Törvényszék, amely ezt a kérelmet a **2019. április 6.** napján tartott

tárgyaláson elutasította.

E tárgyaláson egyúttal, az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta, vagyis maga is osztotta azt az álláspontot, hogyha kétfokú eljárásban született jogerős bírósági ítéletet a felperes „komolyan vesz”, azt nagyon rosszul tette.

Jogerő ide, jogerő oda ... lehet az még „jogalap nélküli gazdagodás is”.

Sőt: nem elég az általa – jogerős ítéletre alapítottnan felvett pénzt visszafizetni, még késedelmi kamat is jár az I. rendű alperesnek a közel 1 évig „saját pénze” után, a 97-98. életév sem lehet olyan méltányolható körülmény, hogy a Magyar Köztársaság Bírósága neki költségmentes perlési lehetőséget biztosít.

Már csak egy mellékmondat ez ügyben: az I. rendű alperes, aki – bár teljesen egészséges - közel **25 éve nem dolgozik, mindig valamilyen állami segélyen él; most éppen havi 22.800, - Ft-ot kap, de azért havi 140.000, - Ft értékben „tartotta el”** néhai Pesádi Józsefnét és természetesen mindig jogosult költségmentességre a bírósági eljárásokban.

A másodfokú eljárásban a perköltség **1.215.700, - Ft.**

Igy a két eljárás **2.100.000, - Ft** perköltség viselését jelenti a **99 éves ügyfelemnek.**

A fenti ügyben még az is meglehetősen érdekes, hogy sem az első, - sem a másodfokú bíróság nem foglalkozott, nem folytatott le semmilyen bizonyítási eljárást a felperesi kereset tekintetében, **kizárólag az alperes viszontkeresetét vizsgálta egy tárgyaláson.**

A tartási szerződés semmissége megállapítását kérte még 2015. évben felperes, miután elkészült az igazságügyi elmeorvos-szakértői szakvélemény néhai [REDACTED] belátási képességének hiányát illetően.

Mindkét bíróság annyival intézte el a felperesi keresetet, hogy mivel az „örökös a jogutód” az I. rendű alperes, (hiszen a kúria döntése szerint felperes a másik perben „nem bizonyította”, hogy az örökhatyó néhai [REDACTED] a végrendelet tételekor nem rendelkezett belátási képességgel) felperesnek megszűnt a keresetességi joga.

Arról megfeledezett mindkét fokon eljáró bíróság, hogy a szerződés semmisségének megállapítása iránt „bárki” határidő nélkül fordulhat bírósághoz.

Ez a kereseti kérelem kilőve egy mondattal, tárgyalásnak helye nincs.

De hogy még a „perújítási eljárás” -t is **megakadályozza a bíróság,** [REDACTED]: [REDACTED] alperes ellen, a Kúria Pfv. I. 22291/2016/7. számú és a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság **6. P. IV. 21969/2013/58. sz.** ítéleteivel szemben **13. P. IV. 22.139/2018. szám alatt perújítási eljárást** kezdeményeztem, de mivel a bíróságok jogerős végzése alapján ügyfelemnek **311.800, - Ft** illetéket kellene lerónia és mert ezek után **bizonyos,** hogy ügyfelem tisztességes eljárásra nem számíthat, a bíróságok a perújítási eljárást nem fogják engedélyezni, ebbe a költségbe idős ügyfeletem már nem vihettem bele.

Igy a perújítási eljárást a bíróság – illeték megfizetése hiányában – megszüntette.

B.

Jogorvoslati lehetőségek kimerítése: (Abtv. 27. §. b.) pont)

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság **56. Pf. 639.692/2018/6. sz.** jogerős ítéletét **2019. május 7. napján vettem át, a jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem.**

Annál a Kúriánál, amely **Polgári Kollégiumának vezetője** [REDACTED] [REDACTED], - jelen ügyben sem –terjesztett elő felperes felülvizsgálati kérelmet.

Az eddigi **2.100.000, - Ft-ot jelentő** perköltsége további növelése értelmetlen; a Magyar Köztársaság bírói kara inkább lojális a bírósági szervezethez, mint hogy jogszerű és igazságos döntést hozzon.

R

Ebből következően **a Kúria előtt nincs eljárás folyamatban.**

Mivel felperes a rendelkezésére álló az Alaptörvény szerint „jogorvoslati lehetőségként” értelmezett kétfokú eljárásban a jogait kimerítette, a Kúriához – annak Pfv. I. 22291/2016/7. alapügyben tanúsított eljárása miatt – nem fordult, tisztességes eljárásra ott semmilyen körülmények között nem számíthat, a perköltségek így is brutálisan magas összegének további növelés elkerülése okán is, az őt ért közjogi értelemben vett jogsérelem miatt a T. Alkotmánybírósághoz fordulhat.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje: Abtv. 30. §. (1) bekezdés szerint

A Fővárosi Törvényszék **56. Pf. 639.692/2018/6. sz. ítéletével** szemben alkotmányjogi panasz előterjesztésének határideje **60 nap**, így az felperessel szemben még nyitva álló határidő.

A másodfokú jogerős bírósági ítéletet **2019. április 9-én** hozta meg és hirdette ki, jogi képviselő az írásba foglalt ítéletet 2019. április 17-én vette át.

Az AB Főtitkárának hiánypótlásra – 30 napon belüli előterjesztésére - történő felszólítását jogi képviselő 2019. július 8. napján vette át, annak teljesítése 2019. augusztus 7. napján jár le.

D.

Az indítvány befogadhatóságának és az „érintettség” bemutatása:

Az Abtv. 31. §. -hoz fűzött Kommentár a következőket mondja:

„A valódi alkotmányjogi panasz alapján az alapjogok közjogi alanyi jogként érvényesülnek. Ez személyhez kötött, így közelebb áll a hagyományos alanyi jogérvényesítéshez, mint a normakontroll akármelyik változata. Az eljárás ennek ellenére nem lehet a bírósági per „folytatása”, az AB nem a szűkebb értelemben vett igazságszolgáltatás része.

Panaszra elsősorban akkor van lehetőség, amikor a jogszabályt közhatalmi szervek már alkalmazták. Az érintettség fogalmának használata szélesebb alapjogvédelmi keret, mint ha pusztán az adott ügyben részes fél számára lenne a lehetőség nyitva. Mindez a jelenlegi hatáskör továbbvitelét jelenti, a jogerős bírói döntés utáni normakontrollt. Fontos, hogy a panaszt továbbra se csak „alapjogsérelem” esetén lehessen benyújtani, de egyéni jogvédelmi intézmény mivoltából kifolyólag bármely alaptörvényi rendelkezésre alapozva sem, hanem az „Alaptörvényben biztosított jogok” sérelme esetén lehessen az AB-hoz fordulni.”

Az Abtv. - nyilván jogalkotói szándékból - megfogalmazásait nem volt képes önmagával tisztázni jogi képviselő, ezért a Helsinki Bizottság iratmintájából átvett „személyes”, a „közvetlen” és „aktuális” – a német alkotmányjogból idecitált és az EJEB által is alkalmazott – szavak (ezek ugyanis nem jogi kifejezések) magyarázatát alant adja meg az egyedi ügyben.

Valamennyi felsorolt és az alkotmányjogi panasszal érintett eljárásokban ügyfelem, [REDACTED] volt a felperes, az ő megszerzett tulajdona forog veszélyben, így valamennyi felhivatkozott és az Alaptörvényben mindenkit megillető alapjogsérelem, mint **közjogi jogalanyt őt érte.**

Jogi képviselő nem volt, nem az és nem is lesz alkotmányjogász; sőt el sem várható, hogy a hétköznapi, „talpas” ügyvédtől, hogy az legyen.

Arra azonban képességei – talán – kiterjednek (sok 100 peres eljárásban történt részvétele mellett), hogy felismerje, ha a bírói eljárás meglehetősen diszfunkcionális, folytonos hátrányok érik ügyfelét az eljárásban és olyan, a Kúria által aligha gyakorolt „beavatkozás” történik a konkrét ügyben, amellyel komolyan veszélyeztetni mindazon eljárásokat, amelyek tárgya: ***végrendelet érvénytelenségének megállapítása.***

(Az AB megkeresheti az IM-et, bárkit, hogy hány ilyen peres eljárás indul évente, hány eljárás van folyamatban stb.)

A Kúria ugyanis nem tett mást a fent hivatkozott ítéletével, amelynek következménye lett a jogerős

ítélet alapján történt jogszerzés „jogalap nélkülségének” ítéleti rögzítése, hogy egyrészt megsértette a rPp. 275. §. -át a felülvizsgálati eljárásban, másrészt ezzel megtörte saját gyakorlatát is.

Jog képviselő végig nézte a publikus kúriai döntéseket mind a **Pf. I. és Pf. V. Tanács** vonatkozásában, amelyek végrendelet érvénytelensége iránti perekben születtek.

Ahhoz hasonló, mint amit felperessel szemben hoztak, **egyetlen egy ítéletet nem találni**; ha a felülvizsgálati kérelmek a bizonyítást támadták, mind rendre elutasította azokat.

A Kúria következetes volt e két dologban: 1.) ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítási eljárást támadta, azokat a felülvizsgálati kérelmeket mind elutasította, 2.) több döntésében kiemelte az alsóbb bíróságok számára, hogyha az igazságügyi elmeorvos-szakértő szakvéleménye és a laikus tanuk vallomása között ellentmondás van, hiába csak egy a bizonyítékok közül a szakvélemény, mindig annak megállapításaira kell fókuszálnia a bizonyítékok egybevetésénél.

Mindezek után, ha bármely járásbíróság, vagy fellebbviteli fórum elé végrendelet érvénytelensége iránti ügy érkezik, bizony a Magyar Köztársaság bírói kara bármikor találkozhat a **Kúria Pfv. I. 22291/2016/7.** számú ítéletével és arra, mint a bizonyítékokat felülvizsgáló, azokat „egy irányba” összerendező ítéletére hivatkozhat. (Maga a felülvizsgálati kérelem is a **rPp. 206. §-ra**, mint jogszabálysértésre alapozódott.)

A bíróságok, az ügyfelek meglehetősen gyakran vesznek elő Kúriai eseti döntéseket, azt adott ügyekben egyfajta „iránytűként” értékelik és használják.

Ha az ilyen ügyekben eljáró bíróságok találnak 6-8 olyan kúriai döntést, ami a bizonyítékok újraértékelését nem végzik el, mert nem harmadfokú bíróság, a tételes jog is tiltó rendelkezést tartalmaz, egyszer csak előugrik ez az ítélet és ráébrednek arra, van 1, azaz egy olyan ítélet, amikor sem a tételes jog, sem a kúriai gyakorlat nem érdekes; a bírósági eljárásokban meglehetősen zűrzavar fog keletkezni, az áhított „egységes joggyakorlat” rendkívül könnyen megbillenhet.

Egy viszonylag gyakori per típusban a Kúriának ilyen döntést hozni, **több, mint felelőtlenség.**
Bűn.

E körben tehát a kúriai ítélet meglehetősen **túlmutat felperes személyes érintettségén**, az a bírói jogértelmezésre, a már formálódó egységes joggyakorlatot kifejezetten veszélyezteteti.

De, hogy ítéletének „következményeiről is beszámoljak, itt az alanti „legbölcsebb” bírói álláspont:

A Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság **6. P. IV. 20.733/2018/13. sz.** és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság **56. Pf. 639.692/2018/6. sz** ítélete megfosztotta őt tulajdonosi jogaitól, hiszen egy korábbi **jogerős ítélet anyagi kötőerejében bízva** felvett öröksége vonatkozásában állapították meg a támadott határozatok, hogy ő valójában „jogalap nélkül gazdagodott” (!) [redacted] terhére.

Az alkotmányjogi panasszal támadott mindkét fokon eljáró bíróság **egy korábbi jogerős bírósági döntést diszkvalifikált** (Fővárosi Törvényszék **43. Pf. 637187/2015/12. számú, 2016. augusztus 7-én kelt és jogerős ítélet**) és erre alapított jogszerzéséről „derítette ki utóbb”, hogy a felperes korábbi tulajdonosi minősége **olyan gazdagodást idézett elő az ő javára, amely számára nem teremtett jogalapot.**

A panasszal támadott első, - és másodfokú bíróság össze-visszabeszélt a hagyaték megnyílásáról, amelyet **az örökös az örökhagyó halálával szerez meg**, felhívkozta a közjegyzői hagyatékátadó végzéseket, de érdemben nem tudott komolyan vehető jogi indokolást adni arra, hogy az a jogerős ítélet, amely alapján felperes tulajdonossá vált és rendelkezhetett dolgával, miért is nem „jogalap” a tulajdonlásra.

—

B

Jogalap nélküli gazdagodásról akkor beszélhetünk, ha az „előnyt szerző” -nek az előny megszerzéséhez **semmilyen érvényes jogcíme nincs.**

Ha a hagyaték tárgyát képező megtakarítás összegét jogerős bírósági ítélet és jogerős teljes hatályú hagyatékátadó végzés alapján vette fel a felperes az OTP Banktól, akkor a **dolog tulajdonjogát illetően a jogerős ítélet kellő jogalap kell, hogy legyen a tulajdonjog véglegességét illetően.**

Az akkor kb. 97 éves felperesnek semmi oka nem volt még csak feltételezni sem, hogy az általa fenti állami jogi aktusok következtében átvett öröksége (tulajdona) nem marad végleges, így azt szinte nyomban – csekélyke összeg megtartása mellett – szétosztotta unokáinak.

Jóhiszeműségéhez kétség sem férhet, hiszen – az iratok átvételi időpontja tanulmányozásával – az Alkotmánybíróság is világosan láthatja: semmilyen kúriai értesítést nem kapott sem ő, sem a jogi képviselője; az alperes maga sem kérte a Kúriától a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A tulajdonlás véglegességét kifejezetten alátámasztja a **rPp. 275. §. (1)** bekezdése, amelynek Kúria általi alkalmazásában még akkor is biztosnak kellett volna lennie felperesnek, ha netán akárhonnan tudomása lett volna a felülvizsgálati eljárásról.

A Kúria számára ugyanis – éppen a felülvizsgálati eljárás sajátos jellege okán – tételes jogszabályban rögzített módon (nem mérlegelhet így, meg úgy ...), nem megengedett a bizonyítás felvétele, a közvetlen tárgyalások során történt bizonyítási eljárás újra rendezése.

Hogyan lehet ezek után bízni abban, hogy a jogerős ítélet ... rendes eljárás keretei között legalább anyagi kötőerővel bír hogyan tekintsen a jogkereső közönség arra a bírói karra szakmai és morális értelemben amelyik **nem tekinti adott szerzés jogalapjának a jogerős bírósági ítéletet?**

Az már hatodlagos tény: a felperes teljesen jóhiszemű volt, amikor jogerős ítéletben bízva a tulajdonával rendelkezett, semmilyen tény, vagy körülmény nem utalt arra, hogy számítania kellett volna arra, hogy a pénztől majd megfosztja a bíróság.

Az alkotmányjogi panasz **aktualitását** éppen az adja, hogy a végrendelet érvénytelensége iránti peres eljárások meglehetősen **nagy számúak a bíróságok előtt**; többször előfordulhat, hogy jogerős ítélet alapján megtörténik a jogszerzés.

Ha pedig még megjárja a Kúriát is az ügy és netán az hatályon kívül helyezést eszközölné a Kúria egy tisztességes eljárásban, de a „dolog” már hasonlatosan nem lesz meg ... akkor a bíróságok, **precedensként tekintve** jelen ítéletet, majd sorra „veszegetik vissza” a tulajdonostól a jóhiszeműen, bírósági ítéleten alapuló tulajdonukat?

A **6. P. IV. 20.733/2018/13. számú** 2018. szeptember 28-án kelt elsőfokú, valamint a **Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 56. Pf. 639.692/2018/6.sz.** másodfokú ítélet a

jogerőhöz fűződő anyagi jogi kötőerőt fogja hasonlatosan „nevetségessé, komolytalanná” tenni, ezzel a teljes bírói kart megszégyenítve?

Ettől kezdve, T. Alkotmánybíróság ... komolyan vehető bármelyik bíróság bármelyik ítélete?

A **jogbiztonság**, mint „áhitott” (politikai) állami és jogi cél ... vajon komolyan vehető-e, ha maga a bírói kar támadja azt saját ítéleteivel ... Példátlan és felháborító!

E.

Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Megsértett alapjogok:

A „jogalap nélküli gazdagodás” jogalapját keletkeztető 43. Pf. 637187/2015/12. sz. jogerős bírósági ítélet **2016. augusztus 7. napjától 2017. szeptember 13. napjáig volt hatályban.**

Az Alaptörvény 25. Cikk. (4) bekezdés első mondat így rendelkezik: „A bírósági szervezet **többszintű**” ...

Bár nem állampolgári alapjogként, hanem deklaratívén jelenik meg Alaptörvényben a fenti rendelkezés, de az egyértelműen rögzíti a bírósági szervezeti szinteket.

E rendelkezésekből levezethető, hogy a polgárnak joga van ahhoz, hogy **ügyei elbírálásában valamennyi bírói fórumot igénybe vehesse.**

Kérdésként merül fel, hogy a Kúria Pfv. I. 22291/2016/7. számú ítélete meghozatalakor a *végrendelet érvénytelensége* iránti perekben még soha nem alkalmazott „reformatórius” jogkörben eljárva nem vette-e el felperestől **a kétfokú eljárás jogát?**

Ha a Kúria – visszaélve jogi hatalmával – **diszkvalifikálja** és ha esetleg „jogsértést” tapasztal, nem hatályon kívül helyezi döntését és megismételteti azt, hanem helyébe lépteti **az elsőfokú eljárás** során született ítéletet, valójában nem is rendes bírósági eljárás keretében történt kétfokú elbírálás történt!

Ha a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság felett „harmadfokú” bíróságot „játszik” a Kúria, akkor most az ő eljárása volt a „másodfokú bírósági eljárás”? De akkor meg a felülvizsgálati eljáráshoz való jogától fosztotta meg a Kúria a felperest.

Mert míg a Kúriát nem illeti meg a „felülbírálat” lehetősége, kizárólag és meglehetősen konkrét, tételes jogi keretek között-, „felülvizsgálati” jogkörrel felruházott bírói fórum, addig a másodfokú bíróságnak éppen az egész elsőfokú bírósági eljárás – a törvény keretei közötti – teljes felülbírálat a feladata, ideértve a tényállást, a bizonyítási eljárást, a bizonyítékok értékelését stb. és ennek eredményéhez képest hozhatja meg döntését.

A IV/01087/2015. sz. (2/2017. II. 10.) AB Határozat 89. pontjában fejti ki a T. Alkotmánybíróság, hogy **„a jogszabályoknak olyan értelmezését fogadja el, amely összhangban áll az Alaptörvényben biztosított jogok érvényesülésével.**

„[89] 4. Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz alapján folytatott eljárásokban elsősorban alapjogvédelmi szerepe van, mert az **Abtv. 26–27. §** rendelkezései értelmében az a feladata, hogy az Alaptörvényben biztosított alkotmányos alapjogoknak érvényt szerezzen. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásokban kiemelt feladatának tekinti, hogy **a jogszabályoknak olyan értelmezését fogadja el, amely összhangban áll az Alaptörvényben biztosított jogok érvényesülésével.** Ennek során – az **Abtv. 46. § (3) bekezdésében előírtakra figyelemmel** – az Alkotmánybíróság kötelessége, hogy a **hatáskörei gyakorlása során megállapítsa azokat az Alaptörvény szabályozásából eredő és az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeket a jogszabályok értelmezése és alkalmazása során a jogalkalmazóknak feltétlenül szükséges érvényesíteniük** {8/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [54], 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [55]}. „

E körben annak vizsgálatát kéri felperes, hogy a **rPp. 275. §. (4) bekezdés első fordulata, a Kúria ún. „reformatórius” jogköre „nem túl laza megfogalmazást rejt-e a „jogszabálysértés” kifejezés használatával,** hiszen a Kúria vitatott döntése is egyszerűen: „jogszabálysértésre” hivatkozott és ezzel a **rPp. 275. §. (1) bekezdésében** rögzített „bizonyítás felvételi tilalmat” átléphette. (Igaz, hogy a reformatórius jogkör **kirívó anyagi jogi jogszabálysértés** és teljességgel tisztázott tényállás (nem a

Kúria által átrendezett bizonyítási anyag után „mesterségesen keletkeztetett tényállás”) mellett megengedett, de ha jogi hivatkozás lehet (?), igaz csupán ebben az egyetlen egy esetben, akkor nem adhat alkalmat a jogalkalmazás szervezeteiben egyfajta önkényes jogalkalmazásra?

Ahhoz, hogy a Kúria valóban „felülvizsgálati” fórum lehessen, ennél lényegesen feszesebb jogalkotásra, egészen konkrét tételes jogi megfogalmazásra lenne szükség ahhoz, hogy soha többet ... egyetlen jogkereső polgár vagy gazdálkodó szervezet se kerülhessen abba a helyzetbe, hogy a közvetlen bizonyítást „megreformálva” ... a Kúria a bizonyítékok értékelése felett átvehesse a hatalmat, majd a jogerős ítélet megszületését követő több, mint 1 év elteltével „legjogerősebb” ítéletet hozhasson.

Az Abtv. 43. §. (4) bekezdése így rendelkezik:

43. § (1) Ha az Alkotmánybíróság a 27. § alapján folytatott eljárásában alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti.

....

(4) Az Alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítése esetén megsemmisítheti a döntéssel felülvizsgált **más bírósági** vagy hatósági döntéseket is.

Bár jogi képviselő e körben nem találkozott Alkotmánybírósági gyakorlatot szemléltető esettel (normakontroll esetén, igen), de ha a bíróság szabályszerűen – felhívás ellenére sem – közli sem a jogi képviselővel, sem a felperessel a Kúria döntését, akkor az „Alkotmányvédelem” már semmi, értelmét veszíti?

Vagy így járt ügyfelem ... és így járnak majd azok, akikkel ezt bátran megteszi a bírói kar?

Érteni vélem, hiszen éppen az elrabolt „jogbiztonság” -ot kérem számon az érintett bíróságoktól, („jogerős ítélet, mint jogalap hiánya), de a hivatkozott jogszabály szerkezeti jellegzetességét vizsgálva, kifejezett társadalmi és a bíróság joggyakorlatának egységben tartásához fűződő alkotmányos érdekek, hogy egy meglehetősen „veszélyes” kúriai ítéletet az Abtv. 43. §. -ra hivatkozással vizsgálata tárgykörébe vonja a T. Alkotmánybíróság.

A magyar nyelv szabályai szerinti értelmezés mellett is: **nem csupán az adott bírósági döntés semmisíthető meg, hanem a felülvizsgálat során az AB látókörébe került más bírósági döntés is.**

Ez utóbbi teljességgel logikus, hiszen az Alkotmánybíróság feladata mégiscsak az Alaptörvény védelme és ha a bírósági szervezeten belüli hatáskörök keveredhetnek, amely nagyszámú polgári peres eljárásokra lehet rendkívül negatív hatással, az olyan támadás az Alaptörvény elleni renddel szemben, amelynek ma még nem látszódnak a következményei, de pusztán rövid idő kérdése.

Ha egy ügyláncolat kerül az Alkotmánybíróság elé, akkor nem teheti meg, kiváltképpen akkor, ha súlyos bírói jogsértés következtében adott ítéletet még csak nem is közölte a bíróság – határidő hivatkozásokra -, hogy a láncolat legközelebbi elemét vizsgálja alkotmányossági szempontból, hanem az azt elindító, a jelen ügyben „alapügyként” kezelt Kúriai döntés alkotmányossági szempontú vizsgálatára is sort kell kerítenie.

Esetünkben ugyanis a „jogalap nélküli gazdagodás” című jogi történet be sem következett volna, ha a Kúria a **Pfv. I. 22291/2016/7. számú ítéletével**, amely 2017. szeptember 13-án kelt és jogi képviselővel azt senki nem közölte jogi értelemben, nem helyezi vissza hatályába a a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság **6. P. IV. 21969/2013/58. számú** elsőfokú ítéletet.

Indítványozó kéri továbbá, hogy a T. Alkotmánybíróság a „folyomány-ítélet” vizsgálatakor térjen ki arra, hogy összhangban állott-e a felperes tulajdonjogának jogerős bírósági ítéleten alapuló szerzése az Alaptörvényben biztosított **tulajdonhoz való jogával** az olyan bírói jogértelmezés, amely a jogerős bírósági ítéletet, mint szerzési jogcímet nem ismeri el „jogalapként” és a jogalap nélküli gazdagodás

jogintézményét mintegy „felhasználva”, hatalmával visszaélve, meglehetősen pártos, elfogult és a felektől való befolyásmentességnek még a látszatát is kerülve, egy botrányos ítélet meghozatalára képes.

Az ügyek vizsgálatánál **nem kérek sem többet, sem kevesebbet** a T. Alkotmánybíróságtól, mint saját méltóságához híven olyan alaposan folytassa le az eljárást, mint amelyet a **IV/02868/2012. sz. 21/2014. VII. 15. AB Határozat** meghozataláig vezető úton tett.

Igaz: azt a panaszindítványt **megyei bíró** nyújtotta be, jelen ügyben pedig 99 éves ügyfelem az érintett. Ha már ügyfelem és jogi képviselő, valamint jogi képviselő azon ügyvéd kollégái, akik ismerik az ügy részleteit ... teljességgel feladták a Magyar Köztársaság bírói karába vetett minimális bizalmukat is, legalább az Alkotmánybíróság tekintse azonosnak jogi értelemben a 99 éves [REDACTED] [REDACTED] nevű ügyfelemet ... a Csongrád Megyei Bíróság egyik bírójával.

Nagy tisztelettel vagyok a Csongrád Megyei Bíróság érintett bírója iránt; a T. Alkotmánybíróság döntése is példaértékű, példaadó, de csak akkor és úgy, ha minden polgárt megilletnek ugyanezek a jogosítványok az AB előtt.

E határozat [49] pontjától – [60] pontjáig terjedő érvelés, de a [75] pontban felhivatkozott „993-B/2008. sz. határozatra utalás jelen ügyben is nagyon fontos lenne, amikor is „törvényes bírótól” való elvonás kérdését a T. Alkotmánybíróság vizsgálja.

Az Alaptörvény *XXVIII. cikk* (1) bekezdés így rendelkezik:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

„A tisztességes eljárásra vonatkozóan az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. A tisztességes eljárás követelménye magában foglalja a bírósággal és az eljárással szemben megkövetelt tulajdonságokat, és egyben biztosítja az Alkotmány 57. §-ában meghatározott valamennyi eljárási garancia teljességét [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.].

Az eljárás tisztessége az eljárás törvényes kereteit, az eljárási jogok érvényesülését biztosítja. Az Alkotmány az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges – és az esetek többségében alkalmas – eljárásra ad jogot, de nem biztosít alanyi jogot az anyagi igazság érvényesülésére [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 65.]. „– állapítja meg korábban az Alkotmánybíróság, amely állásfoglalások az Alaptörvény hatálybalépését követően is érvényben maradtak.

A „pártatlan bírósághoz” és a „tisztességes eljáráshoz” való Alaptörvényben biztosított alapjog – elemeire bontva – számtalan kötelezettséget róna az eljáró bíróságokra, amely kötelezettségei tekintetében jelen ügyben a **bírói kar megbukott**.

Ezek tartalma röviden és csak példálózva:

1.2.2. A független és pártatlan bírósághoz való jog

A bíróságok függetlensége és pártatlansága egymáshoz közel álló, részben egymást átfedő viszonyban álló fogalmak. A függetlenség egyfajta szervezeti szabadságot jelent, a pártatlanság követelménye ezzel szemben inkább személyi szabadságra utal. A bíró tevékenységének gyakorlása során csak az Alaptörvénynek és a törvényeknek van alárendelve, a legjobb tudása és saját lelkiismerete szerint jár el. A bírakat tiszttségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. Döntéseiket külső vagy belső befolyástól mentesen hozzák. A pártatlanság

megvalósulásának jogi eszközei az összeférhetetlenség, az együtt alkalmazási tilalmak, illetve a kizárás intézménye.

A pártatlanság követelményét az Alkotmánybíróság több ítéletében is megfogalmazza: „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében. Az Alkotmánybíróság a **72/2009. (VII. 10.) AB határozatában** ezzel kapcsolatosan kifejtette, hogy **amennyiben kétség merül fel a bírák pártatlanságát illetően, akár annak látszatában, az sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.**”

1.2.7. A fegyverek egyenlőségének elve

A tisztességes eljárásnak általánosan és nem vitatottan elismert eleme a fegyverek egyenlősége. **Nem kifejezetten csak a büntetőügyekben kap hangsúlyos szerepet.** Azt hivatott biztosítani, hogy a vádnak és a védelemnek is ugyanazok a jogi eszközök álljanak rendelkezésére az eljárás során. A fegyverek egyenlőségének egyik feltétele a felek mindegyikének személyes jelenléte az eljárás során, továbbá, hogy az ügyben releváns, lényeges adatokat a vád, illetve a terhelt és a védő ugyanolyan teljességében és mélységében ismerhessék meg. Ezen elv elérése a büntetőeljárás során csupán cél, nem valósul meg teljesszűrésen, hisz más jogok ez elé kerülhetnek, mint például az emberi méltósághoz való jog, a személyi szabadsághoz való jog, vagy a legalitás követelménye.”

1.2.8. A jogorvoslathoz való jog

A jogorvoslat joga kardinális eleme a tisztességes eljárásnak. E jog biztosítása nélkül önkénymentes, tisztességes ítélkezés aligha képzelhető el. Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése szerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.” E rendelkezés alapján a jogorvoslati jog „mindenkit” megillet. E fogalom pontos tartalmát a törvényalkotó az eljárási törvényekben pontosítja azzal, hogy meghatározza, hogy az eljárás mely szereplőit tekinti úgy, akiknek a joga, jogos érdeke sérülhetett az eljárás lefolytatása során, azaz megjelöli azok körét, akik élhetnek a jogorvoslat lehetőségével.

A nemzetközi emberi jogi dokumentumokban az ismertetett jog kettős szerepet tölt be. Az egyezmények egyfelől az adott nemzetközi dokumentumban garantált jogok megsértése esetén a mindenkit megillető jogérvényesítésről rendelkezik, másfelől a bírósági és hatósági döntésekkel szembeni jogorvoslatról, azaz a határozatok felülvizsgálatának lehetőségéről szólnak.⁴⁴

—
Csak néhány elemét vettem ki az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített alapjog számtalan ismervét illetően.

Megvizsgálandó kérdés továbbá, hogy ügyfelem szintén a „törvényes bírójához” került-e, amikor a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság **56. Pf. 639.692/2018/6. sz.** ítélet meghozatalakor azzal lepte meg jogi képviselőt, hogy a Fővárosi Törvényszék **Polgári Kollégiumának vezetője, Dr. [REDACTED]** ált előadó bíróvá.

Természetesen indítványozó figyelemmel van arra, hogy a **IV/02868/2012. sz.** alatti ügy óta a „törvényes bíró” kérdéskörét valamiképpen „rendezte” a jogalkotó a bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bsz.) és a bírósági ügyvitel szabályairól szóló - sokszor módosított - 14/2002. (VIII. 1.) sz. IM Rendelet, de a „kézi szignálás”, valamint a bírák ide-oda kirendelésének lehetősége komoly kétségeket okoz a jogkereső közönség számára.

Az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdéséből idézek:

„A bírák függetlenek, és csak a **törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak.**”

A kinyilatkoztatással nincs semmi gond.

A bírói szervezet és a bírói hatalomnak az államhatalmi ágaktól való függetlensége jogi értelemben jól szabályozott. E tekintetben a bírák – nagyrészt – függetlenek.

De vajon érvényesül-e az „ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak” – deklaráció, ha magát a bírósági szervezetet, mint munkaszervezetet vizsgálja a jogkereső közönség.

Azért a bíró is emberből van.

Ugyanolyan gyarló, esetleg rossz értelemben vett karrierista, vannak személyiségjegyei (introvertált, netán nárcisztikus ... esetleg passzív-agresszív ...), vannak családi problémái ... tehetséges és kevésbé tehetséges jogász.

Attól, hogy valaki bíróvá lesz ... nagyon nem biztos, hogy ideális mértékben is **független entitás**, akinek erkölcsi tartása, esküjéhez való hűsége előrébb való ... mind az, hogy a „főnöke ... hogyan néz rá” ... vagy 45 évesen feljutott-e a Kúriáig és 100 ezer Ft-tal magasabb a fizetése.

Az embernek ezek olyan „rejtett” minőségei, amelyek az alkotmányjogi panasz indítvánnyal támadott ítéletekből meglehetősen jól kiolvashatók.

Kúria Pfv. I. Tanácsa, mint felülvizsgálati bíróság előtti ügyben **Salamonné Dr. Piltz Judit** volt az előadó bíró, aki az eljárás idején **első fokon**, a Fővárosi Törvényszék bírájaként dolgozott kirendeléssel **2018. 02. 28-ig**.

A bírónő azonban **2017. november 1-én „hirtelen”** a Kúria egyesbírája lett, „karrierjéből” kihagyva a másodfokú bíráskodást.

Vajon „törvényes bírónak” tekinthető-e az a bíró, aki beosztása szerint első fokon ítélkezik, azonban „kirendeléssel” a Kúrián dolgozik.

A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 31. §. (5) bekezdés szerint a bíró kirendelhető „szakmai fejlődés elősegítése” céljából, de a 31. §. (2) bekezdésére alapítottan is.

Vajon honnan tudja bárki, hogy ügyében valóban a „törvényes bíró” jár el, ha olyan meglepetések is érhetik, hogy eladó bíróként a Kúrián első fokon tapasztalatot szerző bíró hoz döntést.

E kérdésre nem lehet egyszerűen azt a választ adni, mintegy annak áthúzásaként, hogy ott a Bszi. és abban minden kérdés tisztázott.

A bíró emberi életek és sorsok felett dönt. A véglegesség jellegével.

Ma már a jogtudomány kellőképpen differenciált, szakosodott, így e tekintetben meglehetősen hasonlatos az orvostudományhoz.

Jogi képviselő egészen biztos el nem vállalna például egy közbeszerzéssel kapcsolatos közigazgatási peres eljárást, mert fogalma nincs, hogy eszik-e vagy isszák.

Ahogy nyilván az orr, -fül-gégész is teljességgel alkalmatlan lenne egy agyműtét elvégzésére.

Jogi képviselő bíróságon kezdte pályáját ... igen régen, de azért a bíróságok belső szervezeti életével kapcsolatban mégsem tekinthető laikusnak.

Emlékei között megmaradt, mennyire különböző tudásra van szüksége az első fokon dolgozó és másodfokon eljáró bírónak.

Kérdés tehát: **vajon törvényes bíró volt-e [REDACTED] elsőfokú bíró ... ott a Kúrián.** És ha kirendelése 2018. 02. 28-ig szólt, miért vált „hirtelen” már 2017. november 1-én kúriai bíróvá?

között fellelhető módon, utólag ... jogi képviselő irásban előterjesztett ...
eljáró tanácsba, mint előadó bíró.

A magnóra diktált jegyzőkönyvben egyébként nem szerepelt volna a „tanácsváltás” ténye.

Vajon megkapta ügyfelem a törvényes bíróját, amikor – tételezzük fel, [redacted] [redacted] s előadó bíró
úr tényleg beteg volt (amit jogi képviselő nem hisz, de kit érdeke [redacted] [redacted] or lett volna
„törvényes” a felállított 3 tagú bírói kar, ha az előadó bíró az 56. Pf. Tanács tagja és esetleg, szavazó
bíróként egy olyan bíró vesz részt [redacted] bíró úr helyett, aki helyettesítésre jogosult???

Azt olvasom, hogy a T. Alkotmánybírósággal az Európa Tanács Velencei Bizottsága mindenfélét
vizsgáltatott a Bszi. hatályba lépése előtt, mert a magyar bírói kar „a jogállam összedőlését” vizionálta,
hogyha a „felettesük” egyes indítványait „olvasni kívánja”. E körben a Velencei Bizottság javasolta
annak vizsgálatát, hogy mi minden **„hat dermesztőleg” (chilling effect)** – szegény, szerencsétlen –
magyar bírói kar egyes tagjaira, amely jelzés alapján a T. Alkotmánybíróság megtette az elvárt
intézkedéseket.

Ha a magyar bírói karnak a mindentől és mindenkitől (akár még a jogszabályoktól való) függetlensége
ilyen mérhetetlenül fontos az Európai Unió Tanácsa egyes tagjai számára, megjegyzem: legalább
annyira fontos lenne, hogy ítélkező tevékenységükben se érje az eljáró bírói tanácsot ez a bizonyos
„chilling effect”, vagyis „dermesztő/sokkoló hatás”, ha a **szervezeti főnökük beül, átveszi az előadó
bíró szerepét ... és ettől ugye az ítélet már valójában készen is van.**

[redacted] 99 éves ügyfelem ügyében a tanácsvezető bíró, [redacted] csak határozottan
vezette a tárgyalást, ám „elfelejtette rögzíteni a tanácsváltás tényét a jegyzőkönyvben” és **Dr. Illés
Krisztina Polgári Kollégiumvezetőnek** sem tűnt fel.

Felvetődik a kérdés: ha az AB álláspontja szerint – a Velencei Bizottsággal egyetértve – „chilling
effect” érzését keltheti a bíróban, ha valamilyen iratát ... ami nyilván nem egyedi ügyben hozott ítélet,
hanem szervezeti kérdéssel kapcsolatos folyamodványa bemutatása az OBH Elnöke számára, akkor
egyedi ügyben hozott ítéleti döntés esetén ugyanez a hatás, a **„chilling effect”** vajon nem keletkezik-e
a bíróban, ha „előadó bírói” státuszt vesz át [redacted] a Fővárosi Törvényszék Polgári
Kollégiumának Vezetője, akitől függ a bíró jutalma, további karrierje, esetleges külföldi
tanulmányútjai és egyéb „személyes előnyei”.

Jelen alkotmányjogi panaszindítvány megszerkesztését követően, jogi képviselő a Ptk. a Ptk. 6 : 549.
§-ra alapítottan kártérítés iránti keresetet készít elő.

„Egyebekben a bírósági jogkörben okozott károkért való felelősségre is irányadó, hogy csak **a
kírívóan okszerűtlen mérlegelés**, vagy **a kírívóan súlyos jogértelmezési hiba
eredményezheti** a kárfelelősség szankcióját.”

Felperes **kírívóan súlyos „jogértelmezési” hibának** véli, ha a Kúria a rPp. 275.§. (1) bekezdésében
foglalt „felülbírálati tilalmat” – ebben az egyetlen ügyben, nem annak értelmezi, ami.

Ha valaki veszi a fáradságot, végzi a munkáját és elolvassa az alperes felülvizsgálati kérelmét (túl azon, hogy annak befogadhatósága is egy sor kétséget támaszt a szakemberben), **kiabál belőle, hogy az kizárólag a bizonyítékok értékelését támadja és annak „felülvizsgálatát” kéri a Kúriától. Aki e kérelemnek eleget is tett.**

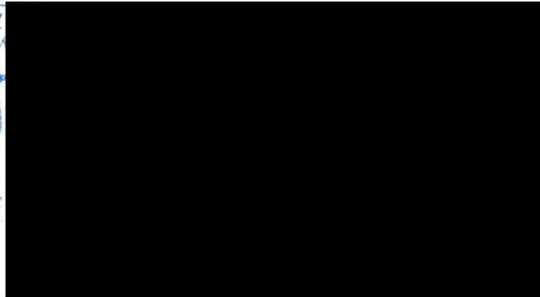
Számít rá felperes, hogy a Magyar Köztársaság bírói kara úgy söpri le az egész ügyet, ahogy van ... de tevékenységének – reményei szerint – megmarad az az eredménye, hogy mindkét ügy azon iratait, amelyből „összeállhat” a XXI. századi magyar bírói befolyásoltság ... szabadon megküldheti az ország valamennyi **jogi egyeteme Polgári Jogi, Polgári Eljárásjogi és Alkotmányjogi Tanszékeinek.**

Ha a Főtitkári Hivatal ismételten visszautasítja a panasz-beadványt, mert az „nem felel meg az Abtv. 27. §-ban, az Abtv. 52. §. 1) és (4) bekezdésében foglalt formai és tartalmi követelményeknek” ez az irat is része lesz a fentebbi csomagnak.

Megjegyzés: jogi képviselő csatolta a felperes meghatalmazását, csak valahogy az Alkotmánybírósághoz nem jutott el a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság címzettől.

Ezért azt, mivel sok példányban készült, felperesi jogi képviselő most már közvetlenül küldi meg az Alkotmánybíróságnak.

B u d a p e s t, 2019. augusztus 7.

Mellékeletek:

Ismételten meghatalmazás

Nyilatkozat Adatkezelésről

(korábban)

Egyéb – külön - iratok